

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Twee beloften had Abram van God gekregen

1. Je zult kinderen krijgen een heel volk zal uit jou voortkomen en
2. je zult een land krijgen waar jij en je kinderen zullen leven.
- 3.

Wat betreft kinderen had God Abram overtuigd door te confronteren met zijn macht en glorie als schepper. Kijk eens omhoog naar al die sterren.

En Abram geloofde God want een God die dat heeft gemaakt kan ook maken dat hij en Sarai nog kinderen kunnen krijgen. Want zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?

Maar God had ook dat land beloofd.

De bijbelse belofte van verlossing is concreet.

Als de Here jou toekomst belooft,

Dan is dat ook altijd inclusief die plek waar jij als mens kunt leven

Jouw plek

Ha- Makom zoals de joden dat zeggen.

Zoals ze ooit hun Mokum hadden gevonden in een gastvrij

Amsterdam....

Zoals God in den beginnen zijn vriend Adam een prachtige tuin gaf om daar mens te zijn samen met zijn lieve vrouw

De profeet Micha die het visioen van een verlost wereld concreet en huiselijk invult:

*Ieder zal zitten onder zijn wijnrank
en onder zijn vijgenboom,
door niemand opgeschrikt,
want de HEER van de hemelse machten heeft gesproken.*

Zo kijken wij uit naar de vervulling van Gods belofte aan Abraham, niets minder dan een nieuwe aarde waar de gerechtigheid zal wonen

Maar wat is dat moeilijk om te geloven.

Voor Abraham die nog als vreemdeling in het land verbleef.

Nog geen vierkante centimeter was van hem

En in de verste verte noch geen kijk op dat dit land zijn land zou worden.

Hoe zou dat ook moeten.

Misschien nog wel moeilijker voorstelbaar dan dat eerste, dat Saraï toch nog een zoon zou krijgen.

Maar een eigen veilige plek hier op aarde

Dit land als zijn eigen bezit

Terwijl het land vol zit met vele volkeren die zijn niet van plan te vertrekken.

Hoe moet dat ?

Hoe kan ik er zeker van zijn dat ik het in bezit zal krijgen.

Het is hier niet eens zozeer gebrek aan vertrouwen van Abram

Het is een tekort aan inzicht

Hoe dan?

Het lijkt op de vraag van Maria aan de engel Gabriel

Hoe kan ik een zoon krijgen, als ik geen omgang met een man heb.

Het is gelovig vragen naar een aanwijzing

Ik heb dat als ik naar deze wereld kijk

Ver weg en dichtbij.

Hoe zal deze aarde ooit die plek kunnen zijn waar het kwaad
verwijderd is

Waar de hele schepping en de mensheid mag groeien en bloeien

Deze aarde met al het kwaad

Gebrokenheid, lijden, vervuiling
overbevolking.

Zal het ooit nog wel goed kunnen komen,

Een Makom voor mij en mijn kinderen

Voor al mijn broeders en mijn zusters....

Met Abram roep ik dan uit:

Waaraan zal ik dat weten?

Wat is mijn houvast.

Toen het ging om een kind, volstond een blik op de sterrenhemel

Maar dat de aarde thuis wordt

Daarmee komt het kwaad in beeld en dan red ik het niet met Gods
macht in de schepping

Dan is er meer nodig en God is meer.

Hij is niet alleen de Schepper, Hij is de God van de geschiedenis

History = His Story

God die in deze wereld meegaat met zijn mensen en meedoet.

God die nu aan Abram laat zien dat Hij niet op afstand blijft, zo hoog
de hemel is boven de aarde, maar die naar je toekomt en met je
meetrekt

De God van het verbond.

Juist met het oog op die concrete belofte

Dit land van wordt jouw land

Deze verziende aarde toch mijn thuis.

gaat God zich aan Abram nader bekend maken.

Het begint met een opdracht:

Haal 5 offerdieren

een koe een geit een ram een toerduif en een gewone duif

Wat voor ons onduidelijk is waarom deze 5 dieren, is voor Abram blijkbaar meteen heel duidelijk.

Hij haalt de dieren en hakt de koe de geit en de ram in tweeën en legt de stukken tegenover elkaar.

De beide gedode vogels leg hij ook tegenover elkaar.

Zo ontstaat er een bloedstraatje tussen de dierhelften door.

Dit deden ze in die dagen als twee partijen zich aan elkaar gingen verbinden.

Hoe belangrijker was het in die samenleving om verbondspartners te hebben.

Een samenleving zonder overkoepelende overheid die het recht kan handhaven.

Dan redde het je niet zonder verbondspartners op wie jij kon rekenen en zij op jou

Die doormidden gehakte dieren hadden een serieuze boodschap.

Daarmee verklaarden de verbondspartners:

zoals deze twee helften samen horen zo horen wij samen.

Maar ook de sanctie: wie het verbond breekt zal het lot van deze dieren delen: doormidden gehakt.

En dan tekenden zij het verbond niet door een handtekening te zetten maar door samen over dat bloedplaatje te lopen.

Abram krijgt dus de opdracht om alles klaar te maken voor een verbondssluiting.

MAW Op zijn vraag: hoe kan ik zeker weten dat dit land van mij wordt, is het antwoord: **je krijgt een verbondspartner.**

Maar **wie** zal dat zijn.

Het verhaal vertelt alleen dat Abram alles klaar moet maken zodat een verbond gesloten kan worden, maar nog niet met wie.

Abram moet wachten.

Wie zal het zijn.

Lang kan hij daar niet over nadenken.

De gieren vallen aan op die verse kadavers.

De ceremonie van het verbond komt in gevaar

Daarom jaagt Abram de roofvogels weg.

Je ziet hem vechten

Een gevecht dat ik herken in mijn eigen leven

Als je op God moet wachten.

Als je hebt gebeden en vragen gesteld

En er gebeurt niets

God die soms half werk lijkt te leveren.

Hij roept je

Hij laat dingen gebeuren

Je gaat op weg

Dan gebeurt er niets meer.

Dan moet je wachten

En dan kom je nog onder vuur te liggen ook.

De gieren vallen aan.

Abraham sufferd

Heb je daarvoor 5 van je beste dieren gedood,

Hoe wil je een verbond sluiten als er niemand is.

De gieren vallen aan en willen het wachten op God wegpikken

Joh geef op, loop weg.

Of:

je moet niet op God wachten.

Je moet het zelf gaan opknappen.

Of: bind in en ga voor het compromis.

Wachten op God wordt vechten tegen de aagieren die het geloof van jou en je kinderen willen wegpikken.

Welke aagieren hebben het op u op jou gemund?

de aagieren van het moralisme dat zegt je moet wel braaf zijn om

iets van God te verwachten

van het perfectionisme, dat zegt: je bent niet radicaal genoeg

van het subjectivisme: als jij je maar lekker voelt als voorwaarde dat het goed zit

van de bittere twijfel als je in leed of rouw gedompeld bent

van het arrogante denken dat zegt: God is een mythe, je moet het anders zien

de aasgieren van de voortijdige troost die je forceert om je neer te leggen bij de gebrokenheid.

de aasgieren van een lauwe kerk om je heen die het wel gelooft en mekkert over futiliteiten

Zo vecht Abram de hele dag door

Wachtend op God.

Wie God is en wat en hoe Hij het zal doen - soms weet ik het niet meer –

Maar wat Hij gezegd heeft, daar houd ik mij aan en ik laat me niet sussen met fopspenen en surrogaten

Ik verlang naar de Levende God en niemand anders- Hij moet komen en anders hoeft het van mij echt niet.

Jonge mensen op zoek naar God en de vraag of het wel echt is. Ga ervoor.

Voor mij was dat als jong mens van mijn 15^e tot mijn 19^e een vraag aan God: als u echt bestaat, dan wil ik u ontmoeten als de echte en de levende God. Dan moet u zich op de een of andere manier aan mij

laten zien. Als ik dominee moet worden dan wil ik er 100% zeker van zijn dat ik de mensen geen sprookjes vertel.

Vecht voor het echte en het ware en laat niet los voordat je dat hebt gevonden.

Dat is voor mij nog altijd de strijd van het geloof - uitzien naar de levende God van wie ik nu 100% zeker ben dat Hij er is, maar dat is tegelijk nog altijd weer opnieuw vechten tegen de aasgieren die het geloof van mijzelf, mijn broeders en zusters en mijn kinderen willen wegpikken.

Abram verliest die strijd.

Oververmoeid valt hij in slaap.

.

Gevochten gevochten voor het echte , voor de waarheid, voor het wachten op God totdat je niet meer kon.

En alles lijkt zo voor niets

En dan komt God.

Maar niet met die uitkomst die je had verwacht.

Abram wordt overweldigd door angst en diepe duisternis.

Wat ?

Heeft Abram gedaan wat God wilde.....

Heeft hij de godsganse dag geknukt voor zijn geloof

En dan geen geen uitkomst, maar angst en duisternis.

Brs en zrs, dit is een ruig verhaal

En het hoort bij geloven

Wij verbinden geloof het liefst met vrede blijdschap het fijn en goed
samen hebben

En daar is vanuit de Bijbel ook alles voor te zeggen

Schijf het in je hart: het koninkrijk van God bestaat in vrede
gerechtigheid en blijdschap

Maar schrijf ook in je hart dat we dat koninkrijk niet anders dan door
verdrukking kunnen binnengaan.

Bloed zweet en tranen

Wie als Abram geroepen wordt om met God mee te gaan

Op weg naar de verlossing van hemel en aarde

Moet weten dat die weg door de duisternis heen moet

Gods weg van verlossing neemt de duisternis niet weg, maar gaat er
dwars doorheen.

Want deze wereld ligt in de ijzerengreep van het kwaad.

Abram krijgt te horen dat de weg naar het beloofde land – door 400
jaar van onderdrukking heenmoet.

Israel in de klauwen van de farao.

En de bevrijding de exodus een weg vol oordeel dusuteris en angst.

De weg van de verlossing is geen prettige reisje.

De Here Jezus windt er geen doekjes om: wie mij volgt wordt een kruisdrager

aangevallen en verzocht worden, vervolging, haat, verbijstering., de duivel die soms de vrije hand krijgt.

Een gelovig mens kent een lijden waar een ongelovige geen weet van heeft:

God die zich verbergt,
geliefden die van het geloof afvallen,
vrienden die je wazig aankijken
lijden aan de kerk,
hoe blijmoedig is de depressieve christen.

In de etalage van de kerk staat geen strandstoel, maar een martelwerktuig.

Wie als christen alleen voor dit leven zijn hoop op God heeft, is meer te beklagen dan wie ook.

Het komen van God gaat gepaard met angst en duisternis.

En toch...

In die duisternis is God

De weg van het kruis is de weg naar huis.

Toch in alle vragen en pijn – die stem die zegt: mijn vrede geef Ik u,
mijn vrede laat Ik u.

Abram die persoonlijk een belofte van vrede krijgt midden in de aanvechting.

Want niemand minder dan God zelf blijkt de verbondspartner

Hij gaat in de gestalte van een vuurkolom over dat bloedpad

Hij alleen

Hij sluit niet alleen het verbond , Hij draagt het ook.

Hij draagt je, inclusief de sanctie als jij het laat afweten

God heeft zich in het verbond verplicht om met Abram en al zijn

kinderen met alle gelovigen

om met u jou en mij

toch thuis te komen op de nieuwe aarde waar de gerechtigheid

woont.

Hier in Genesis 15 zien we Jezus die ons aandeel in het verbond op zich heeft genomen

Hij heeft aan het kruis met zijn eigen bloed de sanctie betaalt.

en het verbond gehandhaafd

zo geeft hij ons straks de beker met de woorden:

dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot vergeving van zonden.

Hij die dwars door de hel van Golgotha is heengegaan, Hij is er.

En daarom zingen we straks

In mijn twijfels, mijn verdriet,
in mijn falen ontbreekt U niet.
In uw liefde reist U mee.
U bent de rust als het stormt op zee.

amen